

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Andrei Zadorojnîi în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2019, în cauza penală, în privința inculpatului

Sclifos Sorin XXXXX, născut la XXXXX, domiciliat în XXXXX, viză de reședință în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 24.07.2017 până la 26.11.2018;

Instanța de apel de la 09.01.2019 până la 01.04.2019;

Instanța de recurs de la 23.12.2019 până la 18.03.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 26 noiembrie 2018, Sorin Sclifos a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare pe termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a substanțelor chimice și farmaceutice, pe un termen de 3 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Sorin Sclifos în timp și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanțelor psihotrope, pe care le păstra asupra sa în scop de înstrăinare ulterioară.

La 21 februarie 2017, în a doua jumătate a zilei, ora concretă ne fiind stabilită de către organul de urmărire penală, aflându-se pe str. Grenoble din mun. Chișinău, având un comportament suspect, a fost stopat de către colaboratorii de poliție ai EP Râșcani al DP mun. Chișinău. Fiind condus în incinta Inspectoratului de Poliție menționat, amplasat pe str. Miron Costin - 5/1 din mun. Chișinău, asupra sa au fost depistate și ridicate 59 pachetele de tip „zip lock”, care conțineau o substanță mărunțită de culoare gălbuie, cu un miros specific. Conform raportului de constatare

tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1588 din 20 martie 2017, în masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galben-cafenie (140,6 g) prezentată la examinare în 59 (cincizeci și nouă) pachete de tip zip lock, ridicate de la cet. Sorin Scifos, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), care în Hotărârea Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, nu este închis.

Conform informației furnizate de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie de comun cu Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor, MDMB(N)-2201 este o substanță de tip nou, componentă a grupei de canabinoizi sintetici, analog al AB-PINACA-CHM. AB-PINACA-CHM se atribuie la substanțe psihotrope și este inclusă în Tabelul nr. 1 a substanțelor stupefiante și substanțelor psihotrope neutilizate în scopuri medicale; lista nr.2 aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.1088 din 05 octombrie 2004. Masa substanței psihotrope - AB-PINACA-CHM - 140, 6 grame, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, se atribuie la cantități deosebit de mari.

Astfel, acțiunile inculpatului Sorin Scifos au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal - circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, după calificativul procurării și păstrării în scop de înstrăinare, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă și în proporții deosebit de mari.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, a declarat apel avocatul Andrei Zadorojnîi în numele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței în partea calificării faptei și în această parte a unei hotărârii, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile lui Sorin Scifos să fie încadrate de la art. 217¹ alin. (4) lit. d) la art. 217 alin. (5) Cod penal.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de fond nu a cercetat sub toate aspectele și nu a verificat prin prisma concludenței, pertinentei, utilității și veridicității probelor deja administrate, iar prin sentința instanței de fond le-a dat o apreciere contradictorie și neargumentată.

De asemenea, a indicat că, în acțiunile inculpatului lipsește scopul de înstrăinare în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 217 Cod penal, denotă dorința făptuitorului de a întrebuința substanțe narcotice, psihotrope sau analoagele acestora pentru consum propriu ori scopuri conexe.

Totodată, apelantul a indicat că, instanța de fond direct a încălcat prevederile art. 70 alin (3) Cod penal, care prevede expres că, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală

pentru infracțiunea săvârșită, redusă la jumătate, astfel, inculpatul la momentul comiterii infracțiunii avea vârsta de 17 ani.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2019, a fost admis apelul declarat de către Avocatul Andrei Zadorojnîi în numele inculpatului, casată parțial sentința, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

„ Lui Sorin Sclifos recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal , în conformitate cu art. 70, 79 Cod penal i se stabilește pedeapsa de 5 ani și 10 luni închisoare în penitenciar de tip închis .

În rest celelalte dispoziții ale sentinței se mențin.”.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Sorin Sclifos în baza dispozițiilor art. 217 alin. (4) lit. d) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, după calificativul procurării și păstrării în scop de înstrăinare, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă și în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a subliniat că, în pofida faptului că inculpatul Sorin Sclifos și-a recunoscut vinovăția parțial și a declarat că substanța psihotropă a procurat-o pentru consum personal și nu pentru o înstrăinare ulterioară, vină în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, administrate în prima instanță și verificate în instanța de apel și anume: *declarațiile martorilor Andrei Chicennan, Vladimir Ruhlin, Ion Ambroci, Iurie Tolici; procesul-verbal de constatare întocmit de către OSI al BCG al IP Rîșcani Ivan Nereuță (f.d.4); procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.6); raportul de constatare tehnico-științifice nr. 34/12/1-R-1588 din 20 martie 2017 (f.d. 19-23).*

Cu referire la alegațiile apărării precum că instanța urma să recalifice acțiunile acestuia de la 217¹ alin. (4) lit. d) la art. 217 alin. (5) Cod penal, instanța de apel a susținut soluția primei instanțe de a aplica răspunderea penală față de inculpatul Sorin Sclifos. Examinând materialele cauzei penale, instanța de fond a indicat că, este insuficientă doar dorința exprimată a inculpatului de a colabora. Este necesar de a analiza informația oferită, utilitatea acesteia și faptul dacă această informație nu a fost cunoscută deja organelor de drept.

Respectiv, instanța de apel a menționat că, în privința inculpatului nu sunt aplicabile prevederile art. 217 alin. (5) Codul penal, or, cum rezultă din declarațiile inculpatului, a martorilor, dar și a înscrisurilor anexate la materialele cauzei, ce au fost apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, se confirmă că inculpatul a comis fapta incriminată prin rechizitoriu, și anume, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în scop de înstrăinare, după calificativul procurării și păstrării în scop de înstrăinare, a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă și în proporții deosebit de mari, prevăzută de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Referitor la argumentul apărării cu privire la faptul că, în acțiunile lui Sorin Sclifos lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal și anume, lipsește scopul de înstrăinare a substanțelor psihotrope, deoarece, din materialele cauzei se înțelege faptul că, inculpatul a dobândit substanțele narcotice pentru consum propriu și nu a avut intenția de a le înstrăina ulterior, instanța de apel a reținut poziția instanței de fond, potrivit căreia despre prezența scopului de înstrăinare a substanței psihotrope, depistate asupra inculpatului vorbește faptul că, asupra sa a fost depistat un număr mare de asemenea substanțe, ambalate în doze egale, pregătite special pentru realizare, precum și faptul că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog ca consumator de droguri, și anterior nu a fost atras la răspundere contravențională sau penală pentru consum, sau deținere fără scop de desfacere, fapt confirmat și de martorul Iurie Tolici, care este tatăl vitreg al acestuia că *„nu l-a văzut pe Sorin să consume substanțe narcotice”* .

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului, fiind date în timpul urmăririi penale, cu referire la faptul că, substanța narcotică a fost găsită într-un tomberon pentru gunoi și preluată pentru a fi ulterior predată organelor de poliție, deoarece nu este clar ce l-a determinat pe Sorin Sclifos să caute prin tomberoanele pentru gunoi, de ce a atras atenția anume la această sacoșă, de unde cunoștea că, sacoșa depistată conține o substanță a cărei circulație este interzisă și urmează a fi predată organelor competente, de ce nu a mers să predea bunurile depistate la Inspectoratul de poliție, de ce a refuzat să se identifice la momentul stopării de către colaboratorii de poliție și de ce nu le-a declarat pe loc acestora despre sacoșa depistată, de ce nu a păstrat sacoșa intactă până la predare, dar a repartizat conținutul acesteia (pachetelele de tip „zip lock”) prin buzunarele scurtei.

Astfel, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apărării cu referire la faptul că, în acțiunile lui Sorin Sclifos lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, și anume, lipsește scopul de înstrăinare a substanțelor psihotrope și prin urmare cauza penală

în privința lui Sorin Sclifos, urmează a fi clasată, or, reieșind din cele menționate supra, din materialele cauzei și declarațiile martorilor, se înțelege faptul că, inculpatul a dobândit substanțele narcotice anume pentru a le înstrăina ulterior, fapt stabilit de către instanța de fond.

Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a probat incontestabil faptul că în acțiunile inculpatului este prezentă latura obiectivă a infracțiunii incriminate, și anume, Sorin Sclifos în timp și circumstanțe nestabilite de către organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanțelor psihotrope, pe care le păstra asupra sa în scop de înstrăinare ulterioară. La 21 februarie 2017, în a doua jumătate a zilei, ora concretă ne fiind stabilită de către organul de urmărire penală, aflându-se pe str. Grenoble din mun. Chișinău, având un comportament suspect, a fost stopat de către colaboratorii de poliție ai EP Râșcani al DP mun. Chișinău. Fiind condus în incinta Inspectoratului de Poliție menționat, amplasat pe str. Miron Costin - 5/1 din mun. Chișinău, asupra sa au fost depistate și ridicate 59 pachetele de tip „zip lock”, care conțineau o substanță mărunțită de culoare gălbuie, cu un miros specific.

Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă, or, făptuitorul este conștient de caracterul ilegal al circulației substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, motivul, exprimându-se, în principal, în interes material.

Subiect este persoana responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani. Condiții pe care, inculpatul, Sclifos Sorin, le întrunește.

Din aceste considerente, instanța de apel a conchis că, instanța de fond în mod just a reținut în sarcina inculpatului încadrarea juridică corectă și anume alin. (4) lit. d) al art. 217¹ Cod penal.

Cu referire la alegațiile apărării precum că pedeapsa aplicată inculpatului este una prea aspră, or, la momentul săvârșirii infracțiunii, ultimul era minor, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 70, 79 Cod penal.

În acest context, instanța de apel a subliniat faptul că, conform art. 70 alin. (3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximumul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate, iar potrivit prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea

respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

Astfel, în sensul art. 79 Cod penal se înțelege că, în cauză trebuie să existe, împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, sau în datele privind personalitatea infractorului, așa circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție sau se consideră ieșite din comun, iar minoratul făptuitorului fiind prevăzut expres de către legiuitor, ca fiind circumstanță excepțională.

Din aceste motive, instanța de apel a casat sentința, stabilindu-i o pedeapsă, conform prevederilor art. 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, instanța de apel nu reținut careva circumstanțe atenuante sau agravante.

Instanța de apel la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de faptul că, inculpatul nu și-a recunoscut vina, s-a sustras de la procedurile judiciare, fiind anunțat în căutare, ceea ce denotă atitudinea lui față de fapta comisă, comportamentul și atitudinea inculpatului față de normele ocrotite de legea penală, nu s-a integrat în societate și prezența circumstanței excepționale, și anume, vârsta minoratului inculpatului, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Din conținutul componenței de infracțiune prevăzute de alin. (4) lit. d) al art. 217¹ Cod penal, reiese că, la data săvârșirii infracțiunii prevedea limitele sancțiunii cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Instanța de apel a conchis că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui Sorin Scifos nu poate fi atinsă decât prin aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare.

Luând în considerație circumstanțele expuse supra, instanța de apel a conchis de a-i stabili pedeapsa lui Sorin Scifos recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de alin. (4) lit. d) al art. 217¹ Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 70, 79 Cod penal, la închisoare pe un termen de 5 ani și 10 luni, pedeapsă care va realiza scopul pedepsei penale și va constitui un raport echitabil dintre fapta comisă și persoana infractorului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Andrei Zadorojnîi în numele inculpatului Sorin Sclifos, în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10), 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei în partea calificării acțiunilor imputate inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii prin care inculpatului să îi fie recalificate acțiunile de la 217¹ alin. (4) lit. d) la art. 217 alin. (5) Cod penal.

În motivarea celor solicitate apărătorul susține aceleași motive indicate și în cererea de apel, și anume, în acțiunile inculpatului lipsește scopul de înstrăinare a substanțelor psihotrope și ultimul a predat benevol substanțele.

De asemenea, avocatul Andrei Zadorojnîi indică dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, semnalând faptul că instanța nu a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, recurentul subliniază că instanțele de fond au încălcat principiul prezumției nevinovăției și principiul contradictorialității în procesul penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarate în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursul ordinar declarat, Colegiul penal menționează că din cuprinsul recursului declarat se reține că, recurentul invocă ca temeiuri de drept pct. 6), 8), 10) și 12) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Astfel, Colegiul penal consideră că, temeiurile invocate de către recurent și prevăzute la pct. 6), 8), 10), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor

motivelor invocate în apeluri, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Din textul deciziei recurate se constată că, instanța de apel a cercetat toate probele cumulate în respectiva cauză penală și just a ajuns la concluzia că lipsesc probe ce ar dovedi despre faptul că inculpații cunoșteau cu certitudine despre vârsta părții vătămate.

De asemenea, Colegiul penal subliniază că verificând circumstanțele de drept, conchide că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și, întemeiat a menținut sentința primei instanțe prin care Sorin Sclifos a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Așadar, cu referire la argumentele invocate de către apărare în recursul ordinar declarat prin care acesta își manifestă dezacordul cu soluția și motivarea instanței de apel prin care a menținut soluția primei instanțe, invocând argumentele precum că inculpatul Sorin Sclifos întrunește condițiile de aplicare a dispozițiilor art. 217 alin. (5) Cod penal, instanța de recurs le consideră ca fiind neîntemeiate și nu constituie decât opinia subiectivă a recurentului. Or, instanța de apel just a conchis că, inculpatul nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii de circulației a drogurilor, prin divulgarea persoanelor, indicarea sursei de obținere a drogurilor, proveniența substanțelor ridicate, mai mult decât atât acesta a indicat că a găsit sacoșa într-un tomberon pentru gunoi, însă nu este clar ce l-a determinat pe inculpat să caute în tomberon.

Totodată, Colegiul penal examinând materialele cauzei în raport cu poziția apărării respinge alegațiile acestei ca fiind interpretate drept o metodă de eschivare de la răspundere penală.

Colegiul penal remarcă că, aplicarea prevederilor art. 217 alin. (5) Cod penal, este posibilă în cazul în care există una din două condiții, și anume:

1) *predarea benevolă de către persoană a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora sau*

2) *acțiunile active care contribuie la descoperirea sau curmarea infracțiunilor unor astfel de substanțe, manifestate prin următoarele modalități alternative, autodenunțare, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, indicarea sursei de procurare a drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora, participarea la depistarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor dobândite în rezultatul comiterii infracțiunii.*

În acest sens, Colegiul penal subliniază că acestea sunt două modalități alternative și pentru a fi aplicabil alin. (5) al art. 217 Cod penal, nu este necesară prezența cumulativă a acestora, iar inculpatul Sorin Sclifos nu întrunește nicio condiție necesară pentru aplicare art. 217 alin. (5) Cod penal, motiv din care instanța de recurs ordinar respinge criticile avocatului Andrei Zadorojnîi.

De asemenea, Colegiul penal respinge alegațiile apărării cu referire la faptul că în acțiunile inculpatului lipsește scopul de înstrăinare a substanțelor psihotrope, or, faptul că inculpatul a fost stopat de către colaboratorii de poliție ai EP Râșcani al DP mun. Chișinău din motiv că avea un comportament suspect, asupra acestuia au fost depistate și ridicate 59 pachetele de tip „zip lock”, care conțineau o substanță mărunțită de culoare gălbuie, cu un miros specific, demonstrează că inculpatul avea scop de înstrăinare a substanțelor psihotrope.

Colegiul penal subliniază că, în susținerea poziției instanțelor de fond vine faptul că, atât cantitatea, cât modalitatea de împachetarea pe gramaj a substanței psihotrope, demonstrează cu certitudine prezența în acțiunile inculpatului a scopului de înstrăinare.

Cu referire la alegațiile recurentului cu privire la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, Colegiul penal reamintește că la etapa recursului ordinar nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel.

Astfel, critica adusă de către avocatul Andrei Zadorojnîi referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța de apel și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat asupra motivelor cererilor de apel.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Subsecvent, Colegiul penal subliniază că potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o Curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanțelor de fond privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de către recurent că hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Andrei Zadorojnii în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Sclifos Sorin XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **06 mai 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan